

Sygn. akt V CSK 49/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa M. O. i X. O.
przeciwko [...] Spółce [...] S.A. w J.
o naprawienie szkody,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 września 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 3.600
(trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych wyłącznie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżący wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt. 1 k.p.c. Sformułowane w skardze „istotne zagadnienie prawne” sprowadzało się do zakwestionowania poprawności zastosowania przez sąd drugiej instancji art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. prawo geologiczne i górnicze (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947 ze zm.; dalej: „p.g.g.”).

W doktrynie i orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, że powołany przepis stanowi *lex specialis* wobec ogólnych zasad naprawienia szkody sformułowanych w kodeksie cywilnym co sprawia, iż odpowiedzialność według zasad określonych w kodeksie cywilnym uwzględnia w pełni ochronę interesu wierzyciela i kompensacyjną funkcję odpowiedzialności cywilnej, gdy tymczasem odpowiedzialność za szkody przewidziana w p.g.g. ma na celu jedynie stworzenie stanu, który by chociaż w przybliżony sposób zaspokajał poszkodowanego (por. uchwała z dnia 18 kwietnia 1996 r., III CZP 31/96, OSNC 1996, nr 9, poz. 113).

Odnosząc te uwagi do niniejszej sprawy, należy stwierdzić, że zaprezentowane w skardze „istotne zagadnienie prawne” w istocie nie posiada takiego charakteru.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

es